

[Socialministeren.]

efter indførelsen af dette mere elastiske invaliditetsbegreb blive mulighed for at underkaste de enkelte tilfælde en mere individuel bedømmelse, idet man — naturligvis stadig under forudsætning af, at der forelå en væsentlig lægelig invaliditet — kunne tilkende invaliderente efter et samlet skøn over de foreliggende konkrete forhold.

Endvidere var det af udvalget foreslået, at invaliditetsbegrebet fremtidig skulle fortolkes i overensstemmelse med en såkaldt „kronegrænseregulering“. Ved kronegrænsen forstås man invaliderentens beløb, og reglen skulle derefter gå ud på, at personer, hos hvem der lægeligt kan konstateres en væsentlig invaliditet, og hvis erhvervsindtægt som følge heraf ligger under denne kronegrænse, eller som på grund af invaliditeten ikke skønnes at kunne tjene et til kronegrænsen svarende beløb, ikke på grund af den faktiske indtægt eller indtægtsmulighed skulle være afskåret fra at opnå eller fortsat at bevare invaliderente.

Det lovforslag, som jeg i sin tid fremsatte i det andet høje ting, var i overensstemmelse med det af embedsmandsudvalget udarbejdede udkast, således at der i lovtæksten i hovedsagen kun var anført hovedbetingelsen for opnåelse af invaliderente, nemlig at erhvervsindtægten måtte forventes at ligge betydelig under det normale i pågældendes faggruppe. Man havde derimod i bemærkningerne til forslaget i overensstemmelse med det af embedsmandsudvalget anførte nærmere gjort rede for, hvorledes invaliditetsbegrebet herefter fremtidig skulle fortolkes.

Under behandlingen af forslaget i folketingsudvalget fandt man det imidlertid hensigtsmæssigt, at der i selve lovtæksten blev optaget mere detaljerede bestemmelser vedrørende invaliditetsbegrebet, og da jeg kunne tiltræde dette synspunkt, blev der fra min side stillet et ændringsforslag til den omhandlede bestemmelse, der derefter i denne skikkelse blev vedtaget af tinget.

Ved denne ændring er der i og for sig ikke sket nogen større afvigelse fra, hvad man har tilset med det oprindelige forslag. Som det fremgår af ændringsforslaget til lovens § 38, således som den blev vedtaget i folketinget, er det en betingelse for at få tilkendt invaliderente, at erhvervsindtægten skal være betydelig nedsat, og ved bedømmelsen heraf skal invalideforsikringsretten tage sit udgangspunkt i, om pågældendes erhvervsindtægt er nedsat til $\frac{1}{3}$ eller derunder og i det

hele, om denne efter den samlede vurdering skønnes at ligge omkring $\frac{1}{3}$ eller derunder.

Hertil kommer endvidere, at man direkte har lovfæstet den før omtalte kronegrænseregulering. Herefter vil altså personer tilhørende fag med et lavt lønniveau kunne få invaliderente tilkendt, selvom deres erhvervsindtægt ikke kan anses for nedsat til $\frac{1}{3}$ af det normale for vedkommende fag. Samme lidelse vil således kunne blive bedømt forskelligt, alt efter som der er tale om fag med høj eller lav normalindtægt, men dette resultat må også anses for rigtig, da en lidelse vil virke mere tyngende, jo nærmere den pågældende persons normalindtægt ligger ved eksistensminimumet.

I forbindelse med forslaget om ændringen af invaliditetsbegrebet, som medfører de foreslåede ændringer i §§ 1 og 38, skal jeg omtale den foreslåede ændring af folkeforsikringslovens § 56, stk. 3, da disse forslag står i nær forbindelse med hinanden. Ved dette sidste forslag tilsigter man for det første at mildne overgangen fra rente til ikke-rente. Medens frakendelse af renten efter de nugældende regler medfører, at hele den hidtil oppebårne rente straks bortfalder, vil det efter den foreslåede ændring i det enkelte tilfælde kunne bestemmes, at inddragning skal ske ved en aftrappingsvis nedsættelse over en vis periode, højst 1 år, hvilket man må anse for et værdifuldt led i ordningen. Dernæst foreslås det også, at renten skal kunne være hvilende i indtil 1 år. En sådan ordning er hensigtsmæssig i de tilfælde, hvor det kan være tvivlsomt, om en indtrådt bedring i helbredstilstanden vil holde sig. Viser det sig ikke at blive tilfældet, vil renteudbetalingen kunne genoptages uden iværksættelse af alle de administrative foranstaltninger, som indgivelse af en ny renteansøgning ville føre med sig.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger angående de vigtigste af de øvrige af udvalget foreslåede ændringer, som er optaget i lovforslaget.

Disse forslag tilsigter dels en forbedring af de særlig hjælpeløse invaliders kår, dels går de ud på, at der af invalideforsikringsfonden skal kunne ydes hjælp til anskaffelse og vedligeholdelse af større bandager, kunstige lemmer, sygevoogne, høreapparater o. lign., selvom sådanne hjælpemidler ikke har nogen påviselig erhvervs-mæssig betydning for de pågældende.

Som bekendt kan der nu efter folkeforsikringslovens § 40 ydes et særligt hjælpeløshedstillæg til de invaliderentemodtagere, hvis invaliditet medfører en sådan tilstand